SVOBODA СВОБОДА

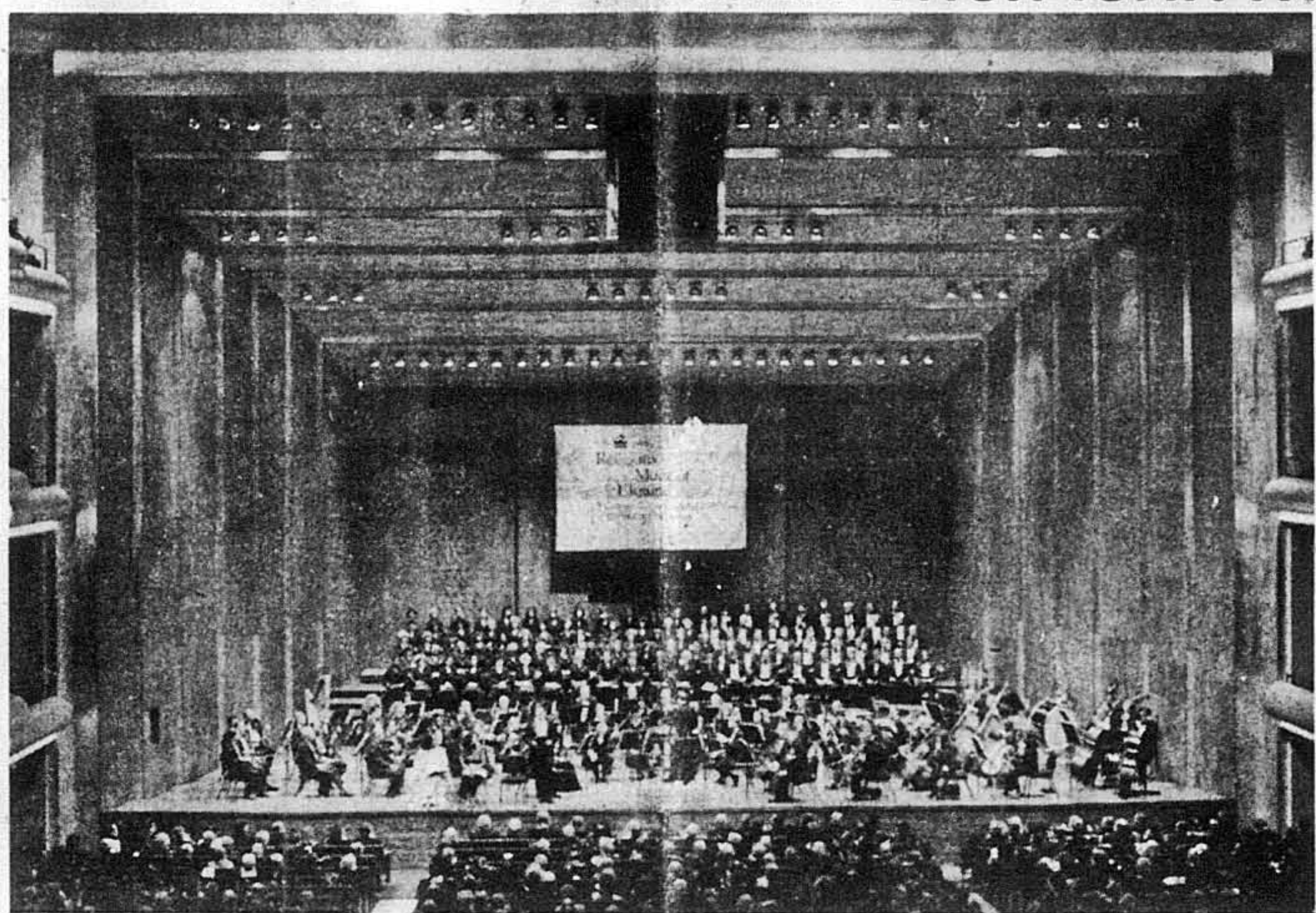
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

. 32. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 19, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 19-го ЛЮТОГО 1988 Ч. 32. РІК XCV.

GRATIS S... LIBRARY OF CONGRESS SLAVIC READING ROOM WASHINGTON DC 20540

ПРЕКРАСНИМ КОНЦЕРТОМ В ЛІНКОЛЬН ЦЕНТРІ ЗАПОЧАТКОВАНО ЮВІЛЕЙ ТИСЯЧОЛІТТЯ

Загальний вид на сцену концертової залі Ейвері Фишер Голл Лінкольн Центру.

(Фота: Студіо С. Шермана)

Ню Йорк (О.К.). — У неділю, 14-го лютого ц.р., відбувся тут довгоочікуваний великий концерт релігійної музики для відзначення 1000-річчя Християнства в Україні.

Вже довго перед концертом довкола Лінкольн Центру збиралися великі автобуси, які привозили учасників з дальших і ближчих околиць Ню Йорку — від Стемфорду на півночі до Вашінгтону на півдні. Користуючись гарним соняшним днем, наші громадяни проходжувалися, оглядали комплекс будівель музичного осередку Ню Йорку та мали нагоду зустрітися зі знайомими і поговорити при чашці кави. До початку концерту приїхало 20 випов нених вщерть громадянами автобусів.

Годину перед початком концерту святочно убрана публіка заповнила усі входи до Ейвері Фишер Голл і здавалося, що немає кінця рікам людей, які плили і плили в концертову залю.

Перші ряди заповнили чорні шати церковних владик і засвітив білим одягом та сивою головою Блаженніший Митрополит Української Православної Церкви Мстислав, поруч якого засів представник Архиепископа Яковоса і Патріярха Деметріоса із Греко-Православної Церкви, Фільотеос, Єпископи Антоній і Всеволод.

Широко була заступлена Українська Католицька Церква. У першому ряді сиділи Митрополит Стефан Сулик, Єпископи Василь Лостен, Роберт Москаль, з Европи Єпископ Михайло Гринчишин, а далі місця зайняли українські католицькі, православні і баптистські священики та Сестри Василіянки. Протестантську групу очолював пастор Володимир Домашовець.

Серед представників громадянства здається не бракувало ні одної великої установи. Український Народний Союз заступав головний предсідник д-р Іван Флис, головний касир Уляна Дячук і головний секретар Володимир Сохан. На репрезентаційних місцях бачили ми голову Крайового Комітету 1000-річчя Християнства в Україні д-ра Юрія Старосольського і голову Ділового Комітету д-ра Юрія Солтиса.

Гарвардський Проєкт був заступлений в цілості Управою з д-ром Степаном Ворохом на чолі і директором УНІГУ проф. д-ром Омеляном Пріцаком.

Серед учасників концерту завважили ми також далеких гостей із Едмонтону, Торонто, Оттави, а також з Дітройту, Рочестеру, Баффало і Клівленду. Був присутній також приятель українців конгресмен Дон Ритер з донькою.

Велика заля Ейвері Фишер Голл, що вміщує 2,737 слухачів, була виповнена майже вщерть святочною громадою, в якої відчувалося неспокій вичікування такого виімкового концерту, що об'єднав американських музик і хористів з українськими солістами, а передусім українською музикою, що її досі вони не грали і не співали.

Ця емоційність виконавців, особливо великого хору із 150 осіб із Атланти, можна було відчути навіть музичному ляїкові в часі перших точок концерту, який диригент Вілліям Нолл розпочав могутньою увертюрою Миколи Лисенка до опери „Тарас Бульба", у виконанні хору і оркестри.

Досконалість цього професійного хору відчула публіка однак найкраще у духовних концертах Д. Бортнянського й А. Веделя. Силу і красу солістів пережили слухачі у дальшій програмі концерту, зокрема у виімках з опери Д. Бортнянського „Сокіл", де виступали український тенор Вячеслав Полозов і американські солісти Джільда Крузо-Ромо сопрано і Марта Сенн, меццо-сопрано.

Почути вперше „Минають дні, минають ночі" у виконанні славного баса українського роду Павла Плішки при супроводі цілої оркестри — це було для української публіки справжнє пережиття, яке дійшло до кульмінаційної точки закінчення першої частини концерту так добре нам усім знаною молитвою зі „Запорожця за Дунаєм", що її прегарно виконав тенор В. Полозов із цілим хором та оркестрою.

Буря оплесків слухачів концерту, якою дякували вони виконавцям після кож-

(Закінчення на стор. 3)

ПОРІВНЮЄ СУД НАД НЮКОМ ДО СПРАВИ ДРАЙФУСА

Єрусалим, Ізраїль (Йоан Онужек, АНЧЕЙН, тел.). — В дальшій аргументації оборонців, у середу, 17-го лютого ц.р., слово забрав адвокат Павло Чумак, який впродовж цілого дня дуже речево і переконливо представив брак доказів на вину Івана Дем'янюка „поза допускаємим сумнівом" (beyond reasonable doubt).

Після цілоденної аргументації П. Чумак прийшов до висновку, що на цьому процесі бачиться усі познаки, які були на суді над Драйфусом. Це ствердження П. Чумака викликало гостру реакцію суддів, особливо судді Дова Лєвіна, який негайно зажадав від П. Чумака відкликати ті слова, тому, що суд над Драйфусом має в Ізраїлі особливе значення для жидів. П. Чумак своїх слів не відкликав, але відтак заявив, що наступного дня буде говорите про суд над Дем'янюком в Ізраїлі, а досі говорив про співпрацю СССР у оскаржуванні І. Дем'янюка та що оборонці вдячні, що суд відбувається в Ізраїлі, а не в СССР. Однак і Д. Лєвін, і Далія Дорнер уважали, що П. Чумак їм своїми твердженнями погрожує, а на суддях лежить великий тягар винести вирок і тому вони не хочуть судити під натиском, погрозами і закидами. Суддя Лєвін навіть ствердив, що якщо П. Чумак не відтягне своїх закидів, то судді витягнуть відповідні висновки і скажуть свою думку у присуді. У висліді П. Чумак просив дати йому можливість подумати до чергового дня про свої слова і вимогу їх відкликати.

Але впродовж цілого дня адвокат П. Чумак опрокидував один за одним усі закиди проти І. Дем'янюка, розпочавши свою промову цитатою із слова Івана Дзюби про Бабин Яр, коли цей ствердив, що є трагедії, яких не можна описати словами, але коли мовчиться про них, тоді діється несправедливість. Після того П. Чумак звернувся до суду, щоб проголосити І. Дем'янюка невинним тому, що немає поза допускаємий сумнів доказів його вини.

Тут він звернув увагу на те, що у випадку підсудного зізнання очевидців зробили натиск на суддів, а суд повинен бути свідомий того, що зізнання очевидців приводили часто у різних випадках до фальшивого присуду. На його погляд так зізнання як і документи з Травніків не були переконливі і не дали аргументів, щоб засудити підсудного поза всякий сумнів. Такі сумніви залишилися у всіх, що слідкують за тим процесом, а відома річ, що у правних приписах „саме підозріння ніколи не дозволило на засудження".

Далі П. Чумак розглядав засаду, що присуд має бути тоді, коли не існує допускаємий сумнів, а на думку оборонців прокуратурі не вдалося доказати, що підсудний це справді цей Іван з Треблінки, який вчинив стільки злочинів у концентраційних таборах. Тому оборона уважає, що І. Дем'янюк повинен бути звільнений від вини, бо такої вини йому справді не доказано. Як приклад оборонець розглянув свідчення Авраама Шифріна, що відносяться до політичних мотивів, які є в основі оскарження І. Дем'янюка, коли йдеться про ролю КҐБ у тому процесі. Суд, як відомо, признав, що члени КҐБ фальшують різні факти.

Далі П. Чумак довше затримався у своїй промові над діями КҐБ проти українців, про що говорив у своїх зізнаннях Шифрін, наприклад, про Великий голод, винищення мільйонів українців за часів Сталіна, нищення української культури та мови сьогодні тощо. Він опрокинув наклепи КҐБ буцімто українські націоналістичні рухи були фашистськими і звернув увагу, що в СССР іде акція КҐБ так

(Закінчення на стор. 4)

В Сітон Голл університеті насвітлять справу І. Дем'янюка

С. Орендж, Н.Дж. — Тут в неділю, 21-го лютого ц.р., відбудеться семінар із кількома доповідями про працю ОСІ в загальному і про справу Івана Дем'янюка зокрема.

Серед заповіджених доповідачів будуть: правник Роберт Морріс, Родіслав Артуковіч і Василь Турчиң архівіст родини Дем'янюків. Імпрезу влаштовує Крайова конфедерація етнічних груп, а почнеться вона в год. 1-ій по полудні.

ДЖ. ШУЛЦ ПІДТРИМУЄ ІДЕЮ КОАЛІЦІЙНОГО УРЯДУ В АФГАНІСТАНІ

Вашінгтон. — Державний секретар З'єднаних Стейтів Америки Джордж Шулц запевнив 17-го лютого ц.р. міністра закордонних справ Пакістану Заїна Нурані, що він особисто підтримує ідею створення коаліційного уряду з різних політичних партій в Афганістані, після виведення з тієї країни совєтських окупаційних військових частин, і говоритиме в цій справі з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе та іншими совєтськими керівниками під час зустрічі з ними від 21-го до 23-го лютого в Москві.

Як відомо, Пакістан, який вже віддавна веде безпосередні переговори з представниками комуністичного уряду в Кабулі під наглядом заступника генерального секретаря ООН Діяго Ґордовеза, домагається, щоб зацікавлені замиренням в Афганістані країни працювали в напрямі створення коаліційного уряду ще перед підписанням формального договору про відтягнення совєтського війська. В Ісламабаді побоюються, що як тільки Совєтський Союз розпічне процес виведення війська, в Афганістані може розпочатися рівночасно справжній хаос, з яким сам Пакістан не зможе дати собі ради.

Дипломати в Москві і політичні спостерігачі думают однак, що настоювання на створенні коаліційного уряду і стосування тиску на антикомуністичний рух, щоб він приставав з комуністами, з якими вів восьмирічну війну, може затягнути сам процес виведення 120,000 совєтського війська, бо „дружба" між двома ворожими таборами не може постати на базі змушування чи політичного тиску.

Е. Шеварднадзе, відвідуючи недавно Афганістан, сам не висував вже ранішої вимоги про творення спільного уряду мабуть здаючи собі справу, яку велику трудність такі заходи становитимуть. Після 45-хвилинної розмови З. Нурані з Дж. Шулцом, пакістанський гість заявив кореспондентам, що між ним і державним секретарем ЗСА є багато спільних думок і що Уряд ЗСА не буде противитися створенні коаліційного уряду. Він назвав свою зустріч з представниками Державного департаменту „дуже корисною і дружньою".

Вміжчасі з Афганістану, а зглядно з кіл антикомуністичних повстанців надійшли потішаючі інформації, що більшість командирів повстанських частин дещо змодефікували свій підхід до пакістансько-афганської пропозиції і творення спільного уряду, підкреслюючи, що комуністи не можуть мати великих претенсій на впливи у майбутній політиці Афганістану, тим більше ті, які під час окупації творять так званий маріонетковий уряду. Д. Ґордовез, вже згадуваний заступник генерального секретаря ООН заявив, що він, покищо, бачить створення уряду з трьох сил: так званої Народно-демократичної партії, визвольного руху і представників мільйонів втікачів, які тимчасово перебувають у Пакістані.

У СВІТІ

У СТАТТІ, НАДРУКОВАНІЙ в журналі „Пекін Рів'ю", директор центру міжнародних досліджень Гуан Цзян формулює шість пунктів, в яких Китай висловлює свою незгоду з критикою на його адресу, що виходить від ЗСА. „За останній рік стався ряд неприємних інцидентів, що привели до захитання китайсько-американських відносин", — пише він. З недавнього часу китайські офіційні особи неодноразово критикували американську політику щодо Китаю. Однак нинішній виступ спеціяліста з китайсько-американської політики витриманий в небувало різких тонах. Від американського керівництва категорично вимагається припинити „вмішування у внутрішні справи Китаю".

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, влаштованій у зв'язку з 70-річчям совєтських збройних сил, два генерали заявили, що СССР винесе з афганської війни важливу науку, але має намір і далі надавати „моральну, дипломатичну та іншу підтримку" дружнім режимам в інших країнах. Коли західні репортери запитали заступника начальника головного політичного управління совєтської армії генерал-полковника Дмітрія Волкогонова, чи Совєтський Союз зробив помилку, посилаючи війська в Афганістан, він відповів: „Це була акція підтримки, надана згідно з просьбою законного уряду. Це не була помилка. Ми виконували свій обов'язок". Генерал армії Євгеній Івановський заявив, що совєтська армія зробить з афганської кампанії тактичні висновки. Як і генерал Волкогонов, він відмовився повідомити, скільки совєтських вояків загинуло в Афганістані.

НЕВІДОМИЙ, ЯКИЙ ПРЕДСТАВИВСЯ членом марксистської армії народного визволення Колюмбії, повідомив телефонічно працівників радіостанції колюмбійського міста Караколь про захоплення восьми посадників невеликих міст і трьох журналістів. Той, хто телефонував, заявив, що викрадення зв'язані з муніципальними виборами 13-го березня, і що закладників використають як кур'єрів для передачі вимог армії народного визволення урядові.

У ЗВ'ЯЗКУ З 70-РІЧЧЯМ з дня народження, Президія Верховної Ради СССР нагородила першого секретаря ЦК комуністичної партії України Володимира Щербицького орденом Леніна. Нагородження українського комуністичного лідера вищим совєтським орденом напередодні відкриття пленуму ЦК КПСС, свідчить про зміцнення становища В. Щербицького, не зважаючи на часту критику на його адресу.

ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА юстиції Греції повідомив, що у вівторок, 16-го лютого ц.р., з в'язниці був звільнений 31-річний Мавріціо Фоліні, член італійської терористичної групи „Червоні бриґади", засуджений заочно в Італії у 1986 році і заарештований в Атенах у червні минулого року. Фоліні прибув до Греції на фальшивий пашпорт. У відповідь на просьбу Італії видати терориста в минулому році Верховний суд Греції прийняв рішення про екстрадицію, але Фоліні продовжували тримати у в'язниці, очікуючи рішення міністра юстиції. На уряд Папандреу був вчинений сильний натиск зі сторони радикальних лівих кіл, що вимагали звільнення Фоліні, який попросив політичного притулку в Греції. Тепер міністер юстиції прийняв рішення звільнити Фоліні. Обґрунтовуючи своє рішення, міністер заявив, що обвинувачення італійського суду проти Фоліні носять переважно політичний характер.

ПЕРШИЙ КРИТИК „НЮ ЙОРК ТАЙМСУ" ХВАЛИТЬ КОНЦЕРТ В ЛІНКОЛЬН ЦЕНТРІ

Ню Йорк. — У відомому та почитному щоденнику „Ню Йорк Таймс" з вівтірка, 16-го лютого ц.р., поміщено статтю-рецензію пера першого критика цієї газети Бернарда Голланда про концерт української релігійної музики, який відбувся в неділю, 14-го лютого ц.р., у Ейварі Фішер Голл Лінкольн Центру. Концерт з нагоди 1000-ліття Хрищення України зорганізований Фундацією ім. Мазепи з допомогою Українського Народного Союзу під патронатом Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Автор статті у своєму короткому вступі говорить, що нечасто приходиться відмічувати таку величну дату як прийняття в 988 році Християнства в Україні і що цю подію відмічено святковим і величним вечором музики.

Це був вечір української музики і виконаний (в більшості) українськими артистами з участю великого хору з Атланти і оркестри Метрополітальної опери. „П'ятьох композиторів було представлено слухачам, але програма влучно зосереджувалася на двох з них. Не зважаючи на це, що Микола Лисенко і Дмитиро Бортнянський писали свої твори в інших стилях, проте обидва створили могутню музику."

Тут рецензент розглядає фахово якість творів і в заключенні говорить, „що плянувальники музичних концертів, які хотіли б внести свіжість у програму повинні б, зацікавитися і розглянути твори Д. Бортнянського".

Говорячи про М. Лисенка він підкреслює його приналежність до загального романтичного напрямку так популярного в тому часі у Східній та Центральній Европі. Все ж таки у його увертюрі до опери „Тарас Бульба" видно військову бадьорість, теплоту, а заразом і тріюмвальний ентузіязм, що є завжди присутнім у назріваючому патріотизмі". Дальше Б. Голланд пише про музику А. Веделя, яка, на його думку, є простішою та багато скромнішою від поданих прикладів Д. Бортнянського.

„Дзвінкий тенор В. Полозова у „Владико неба і землі" з опери „Запорожець за Дунаєм" Семена Гулака-Артемовського з грімким хоровим акомпаньяментом був кульмінаційною точкою першої частини концерту. Саме тут показав свою силу хор з Атланти та його хористи, які надзвичайно добре вив'язалися із свого завдання.

Дальше автор аналізує виконання чотирьох сольових точок співаків з опери Д. Бортнянського „Сокіл", де „Марта Сенн — меццо-сопрано, виявилася най більш стійкою, Джільда Круз-Ромо — сопрано, змінністю свого темпа завдала дещо клопоту завжди компетентному диригентові Вілліямові Ноллові. Павло Плішка відспівав Лисенкове „Минають дні" з питомою силою та повагою. До повищих співаків долучився Андрій Добрянський з участю у новій ораторії Мар'яна Кузана „Неофіти". Тут автор пояснює на чому базовані „Неофіти" з короткою згадкою про Т. Шевченка. Дальше висловлює свою думку про сам музичний твір М. Кузана „Неофіти", закінчуючи свою рецензію тим, що „це був відповідно зворушуючий твір для цієї оказії".

ВШАНУЮТЬ КНЯГИНЮ ОЛЬГУ

Пассейк, Н. Дж. — Тут в неділю, 21-го лютого ц.р. о год. 5-ій по полудні в Українській Централі, при 140 Говп аве., жіночі організації 18-ий Відділ СУА, ОЖ ОЧСУ і 70-ий Відділ СУА під патронатом Відділу УККА та при співучасті українських церков влаштовують Академію, присвячену княгині Ользі з нагоди 1000-ліття Хрищення України. Різноманітна і цікава програма включає: святочну доповідь, жіночий квартет, поезію та показ історичного одягу.

КОНЦЕРТ УМІ

Ню Йорк. — Тут в неділю, 21-го лютого ц.р., о год. 3-ій по полудні, в залях галерії ОМУА на четвертому поверсі Дому Визвольного Фронту, при 136 Друга авеню, Український Музичний Інститут влаштовує піврічний концерт учнів УМІ та студентів сольоспіву. У другій частині концерту відбудеться вшанування заслуженої довголітньої громадської діячки та великого музиколюба Стефанії Нагірної.

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИК ВІЙСЬКОВОГО медичного центру ім. Волтера Ріда заявив, що сенатор Джозеф Байден був видалений з приміщення посиленої опіки, бо його стан покращав і дальше поліпшується. Сенатор Байден переніс операцію справлення невризму аорти, що пособляє кров до мозку. „Лікарі є задоволені його постійним прогресом і його стан здоров'я вважається задовільним".

ПІСЛЯ 14-ЛІТНІЙХ СУДОВИХ процесів Кетрін Полард знову вдягла одностій скаутмайстра американських Бой Скавтів. Не зважаючи на те, що організація американських Бой Скавтів виграла судовий процес у Коннектикат з К. Полард, тепер вирішили дозволити жінкам бути скаутмайстрами і провадити хлоп'ячі гуртки.

ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСЬКОГО господарства проголосив нову програму, в якій заохочує приватні підприємства включитися у розвиток відпочинково-розвагових місць у державних лісах-заповідниках. Дей Робертсон, шеф відділу Лісової служби, заявив, що шукатиметься приватних вкладників для розбудови площ таборувань, лещетарських теренів, ресортів та причальних місць для човнів, як одну з можливостей в час великого зменшення державного бюджету.

ВИСОКО ПОСТАВЛЕНІ ЧИНОВНИКИ адміністрації президента Роналда Регена заперечують твердження президента Австрії Курта Вальдгайма про те, що Департамант юстиції ЗСА займався дослідженням його військової служби під час Другої світової війни. Речник Департаменту юстиції Патрик Кортен заявив, що Президент Вальдгайм має кожночасно повне право внести відклик на рішення департаменту юстиції про включення його особи на листу небажаних осіб. Всі ці заяви і заперечення Уряду є наслідком того, що комісія істориків, покликана австрійським урядом до розгляду справи Вальдгайма, не могла нічого знайти і видала свою заяву, що Вальдгайм, будучи у війську був свідомий тих злочинств, але нічого не зробив, щоби їх спинити.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добрий вислід у Ню Гемпширі

Перемога віцепрезидента Буша у перших передвиборах у Ню Гемпширі в минулий вівторок, 16-го лютого ц.р. — це добрий знак політичної зрілости тамошніх виборців. Після того, як Джордж Буш опинився аж на третьому місці у партійному „кокусі" в Айова з початком цього місяця, його перемога в Ню Гемпширі висунула його знову на перше місце серед республіканських кандидатів із поважними виглядами на отримання офіційної номінації на конвенції Республіканської партії. Джордж Буш, крім найкращих фахових кваліфікацій, має велике почуття гумору. Він пригадав присутнім на залі славетний вислів Марка Твена: „Вістка про мою смерть була дещо передчасною". Сенатор Робер Дол, який виграв був у „кокусі" в Айова, а тепер опинився на другому місці після Буша, буде далі найсильнішим суперником Буша і остаточний вислід передвиборів та партійних конвенцій обох партій невідомий. Кожний із них, як також генерал Александер Гейґ, який зрікся, підтримавши кандидатуру Дола, був би добрим президентом. Віцепрезидент Буш усе ж має найдовшу за собою політичну кар'єру і найкраще відомий — однаково в усій Америці, як у чужинецькому світі. Дола підтримав генерал Гейґ, а Буш дістав підтримку від консервативного сенатора і колишнього президентського кандидата Б. Ґолдвотера.

Зате прикрою є перемога на першому місці демократичного кандидата Майкела Дукакіса, губернатора стейту Массачусетс. Це найліберальніший з усіх 50-ти стейтів Америки, який щороку вибирає до сенату Едварда Кеннеді, співосновника найліберальнішої в Америці організації „Америка для демократичної акції", сумної слави „героя", що у своєму авті затопив секретарку Мері Копечне. Після того, як колишній сенатор Ґері Гарт скомпромітувався еротичним скандалом, спершу зрікся кандидатури, після того назад зголосив її, демократи не мають ні одного кандидата, який своїм стажем, виглядом і досвідом дорівнював би республіканським. В Америці не вільно робити „закладів" „хто виграє у виборах". Зате такі „заклади" можна переводити через аґенцію Ллойда в Англії. Англійська преса давно вже оголосила передбачення, що кандидатами на найближчого президента будуть республіканець Джордж Буш і демократ нюйоркський губернатор Маріо Квомо. Але Квомо відмовився кандидувати і вперто відмовляється і преса давно охрестила демократичних кандидатів як „карликів".

Джордж Буш отримав у передвиборах в Ню Гемпширі тільки 23-ох делеґатів на конвенцію, Дукакіс 22-ох. Але це перші передвибори з виборами конвенційних делеґатів — і тому в Америці вже устійнилась неначе політична традиція, що передвибори у Ню Гемпширі мають велике морально-політичне значення. Очевидно, не тільки сенатор Роберт Дол, але і Джек Кемп, що опинився на третьому місці, як також по стороні демократів Ричард Ґергард, який виграв у „кокусі" в Айова і всі інші кандидати будуть надалі змагатися на „кокусах" і у передвиборах, розраховуючи на можливі помилки своїх суперників, на змінливість настроїв і на „нерішених" виборців, які чекають і придивляються канидатам, не маючи згори якогось свого вибранця.

Це все складна і трудна та клопітлива процедура. Американська преса вже багатократно заторкувала потребу такого нового конституційного „Додатку", який наказував би вибори президента безпосереднім голосуванням, а не почерез Раду електорів. Такий Додаток схвалено щодо безпосереднього вибору сенаторів. Консервативна психіка американців, прив'язаних до традиції, не дозволяє на таку зміну. І тому президентські вибори щочотири роки — такі довгі, складні і вимагають величезних коштів, при чому відкривають поле для демагогії, для особистих атак між кандидатами і залишають найменше місця для оцінювання кандидатів за їхніми кваліфікаціями на найвищий пост у Америці, який наче автоматично стає лідером цілого вільного світу.

Кожний з теперішніх республіканських кандидатів кращий від кандидатів демократичних, бо всі вони ліберали. Цим самим вибори в Ню Гемпширі дали добрий вислід, привернувши шанси перемоги Джорджа Буша.

Андрій Бук

ПЕРЕБУДОВА В КРАЇНАХ КОМУНІЗМУ

III.

Чехо-Словаччина до Другої світової війни на протязі сотні років демократичної традиції не могла сприйняти окупації Москви і накинених соціялістичних реформ, які ішли в розріз із людською наукою, технологією і економією. Під час національно-соціялістичних реформ А. Дубчека країна дещо віджила, захитана економіка поправилася і стандарт життя покращав. Але реформи Дубчека (Празька весна) з місця здавили війська СССР і чотирьох союзників, звільнено тоді десятки тисяч членів Комуністичної партії, а самого Дубчека вивезено до Москви, а на його місце Москва назначила Г. Гусака, який опинився між молотом і ковадлом. Він обережно почав переводити зміни під впливом економічних експертів, які розуміли, що справжня демократизація іде в розріз зі соціялізмом. З уваги на поганий економічний стан країни він запропонував обмежені реформи відносно приватної ініціятиви, торгівлі, власности, держання вартісних речей і ощадностей в дома, чи на контах в банку (досі лише, в ощадностевих касах), необмеженої еміграції до інших країн з можливістю повернутись. В Празі з рамени організації Людських Прав „Хартії 77" понад тисячу демонстрантів, не зважаючи на заборону уряду, відзначили річницю деклярації Об'єднаних Націй Людських прав. Останні реформи Горбачова провід Комуністичної партії прийняв скептично, з іронією і недовір'ям (єдиний Дубчек зацікавлений, бо він переводив їх поверх двадцять років тому. Сам Г. Гусак (75 років віком) не мав сили (поганий зір) надалі виконувати зарядження Москви, яка була невдоволена повільним виконуванням програми лібералізації, по двох декадах зрезигнував (17-го грудня м.р.). На його місце партія назначила Мілоша Якеша (65 років віком), вихованка Москви, де він закінчив студії, а Г. Гусак погодився на пост президента республіки. М. Ґорбачов погратулював М. Якешу і наказав перевести економічні зміни — демократизацію суспільного та політичного життя. Сам провід партії рішив застосувати західню технологію, щоби зрушити економіку із занепаду, а провід організації людських прав „Хартія 77" заявив, що новий генсек М. Якеш буде продовжувати протиреформаційну економічну політику. З новорічним побажанням до чехо-словацького народу президент Гусак сказав, що через критичний економічний стан країни треба тяжко працювати і що перебудову Ґорбачова уряд ще не зачав а „демократичні" реформи буде пробувати поступово реалізувати.

У Румунії 70-річний Ніколае Чауческу від початку вів незалежну від Москви політику і економіку застосовуючи тверду консервативну національно-соціялістичну доктрину (не належить до Варшавського пакту), яка нині в критичному положенні. Уряд у фінансових клопотах, заборгований західнім державам поверх п'ять більйонів долярів, брак харчів, речей першої потреби, безробіття, піднесені ціни на продукти, а знижені останньо заробітні платні погіршили ще більше стандарт життя. Тому громадяни, особливо робітники, демонструють і протестують проти економічних неполадків та домагаються знову нав'язати і поширити культурні і економічні зв'язки зі Заходом, які зліквідовано після Другої світової війни. Останнім часом масові заворушення у великому промисловому центрі Румунії Брашові. Уряд і населення поголовно проти економічних і демократичних реформ Ґорбачова.

Югославія (26 мільйонів населення) після Другої світової війни під проводом Б. Тіта вела незалежну від Москви національно-соціялістичну і економічну, а головно воєнно-оборонну) з огляду на Болгарію і Албанію) політику. Після смерти Тіта — 1980 року — створила шість республік з двома автономними і шістьома реґіональними провінціями та спільним державним бюджетом, які на зміну рядять в найбільше „демократичний" спосіб з усіх комуністичних країн; з приватною земельною власністю, вільною торгівлею, промислом і продукцією, головно через торговельні стосунки зі Заходом. Останньо за переписом населення у 1981 році в країні є 24 різних етнічних груп (найбільше сербів — 9 мільйонів, югослав-всього п'ять відс.), 12 різних мов і трьох віровизнань — неспокійно, через велике безробіття (в деяких республіках 60 відс.) найбільше в цілій Европі, інфляція 170 відс., заборгування біля двадцять більйонів дол., економіка крахує. Европейські держави — Німеччина, Італія, Франція — більше не вербують югославського робітника, мають бо проблеми з місцевим безробіттям (8 до 12 відс.). Уряд знизив заробітні платні, підніс ціни на харчі й продукти, робітники масово страйкують, домагаються підвишки платень і покидають працю. Уже другий рік зростають етнічні невдоволення. Минулого року Славонія (два мільйони населення, з чого 30 відс. молоді) спротивилася центральній партійній диктатурі, домагаючись демократичного соціялізму, а югославську армію на її території назвала окупаційною. Жовтневі заворушення у Південній Сербії (250,000 сербів, а два мільйони албанців), через національний гніт сербів албанці протестують і домагаються окремої республіки. Цей опір, через сусідство з Албанією може поширитися на інші етнічні групи в цілій Югославії, які стремлять до відокремлення, а навіть підготовляють повстання проти уряду. Переведені нещодавно опитування югославською пресою виказали, що 53 відс. населення хоче жити окремо, а не з Югославією. На горбачовську „перестройку" на звертають уваги. Центральний комітет партії скликає на березень ц.р. надзвичайну партійну конференцію, на якій 800 делегатів з усіх республік і провінцій вирішать економічну і політичну проблеми Югославії.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

„Скачи враже, як пан каже"

(З нагоди виступів Балету ім. Вірського в Ню Йорку)

Кремлівські ворони безугавно каркають про якісь там оманні гасла для рятунку потапаючого большевизму, а українські письменники підняли бій за права української мови у власній батьківщині. Це там. А ось тут приїздить на виступи до ЗСА, перше до Ню Йорку (від 12-го - 24-го січня ц.р.), відомий у світі Український балет народного танцю, тепер уже ім. Вірського і доводить пророчисто, як мається українська справа у далекому, рідному краї у лабетах окупанта.

Саме тепер керує цим Балетом (від семи літ), навіть уроженець Галичини Мирослав Вантух. Усім нам ясно, що Кремль настановив його керівником не з любови до „західняків", а тому, що все таки може це допоможе дещо злонамереній пропаганді, головно у відношенні до неподатливої еміграції. Крім цього виглядає, що Вантух людина не без кебети. Не можна забувати, що Західню Україну Москва вже від літ називає — хоч це їй дуже не легко приходиться — „країною мистців". І ось тут ще один приклад на це.

Та заки розглянемо виконання самих танців, належить перше звернути увагу на ось такі важливі чинники: як стоїть діло з програмою Балету, в яке обрамлення замкнена праця цієї групи та кому намічена користь з пропаганди нашого балетного мистецтва?

Уже тільки глянувши оком на друковану програмку, мусить обурити глибоко кожного з нас, коли побачимо під англійськими назвами танців, у підзаголовках, замість україномовних, і далі російськомовні назви. Отже все там по-російськи. Навіть в американських довідниках знайдемо поправки, що назва нашого прославленого танцю — це „Гопак", а не „Ґопак". Ці відомості ще не дійшли до кремлівських українофобів. А тепер про один не зовсім танцювальний факт, якому не було місця у програмі навіть за влади нелюда Сталіна. Оце бо в другій частині програми знаходимо танець, що його заголовок відбирає нам мову. Чи можете представити собі, що такий танець, як „Ти, Рассєя мая" знайшовся у програмі українського „державного" Балету? Танець із таким заголовком міг би був попасти хіба тільки до єдиної програми Мойсеєва. Та кремлівські специ нав'язали його українському Балетові. Це ж профанація почувань кожного українця. Тут бо ще і музика і хореографія мусіли бути ділом українців, Загородного і самого Вантуха. Їм то „велено" цю чинність виконати. Бо як би це була робота росіян, то можна б сказати: „ну що ж, вбгали це нашим". Але ні, тут оте очманіння Росією буцімто виходить із нутра української душі. А насправді все це спричинює і перерішує шовіністичне насильство Москви, про яке світ повинен знати. Вкінці неприхованою ціллю Кремля є ширити пропаганду, що ідеалом Українського балету є не рідна Україна, а чужинна Росія; у нашому розумінні — це прославляти поневолення і денаціоналізацію. Якже пусто і цинічно звучить тоді в назві Балету прикметник „державний". Кожна бо держава звеличує, в першій мірі, своє ім'я і себе.

Саме із цією неприхованою, нахабною пропагандою легковаження чи просто заперечування інших національностей і державностей, а вихваляння насильно тільки своєї, Москві, на самому початку, в Ню Йорку, не зовсім пощастило. Українська, патріотична молодь народжена вже не в Україні, а на чужині, запротестувала проти шовіністичного розгулу в рамах Українського балету. Вона роздавала прохожим протиросійсько-большевицькі летючки перед представленнями Балету. А далі двічі, раз на пополудневці, другий раз увечері, в наше державницьке 22-го січня, наприкінці концерту, коли весь ансамбль був на сцені, розвинула наш синьожовтий прапор на залі, відспівала стоячи (публіка теж устала) наш національний гимн „Ще не вмерла Україна". Це не був виступ проти високомистецьких танців України, це була відповідь на шовінізм Москви.

Відомо, що кожна медаля має два боки. Перше йшлося тут про жалюгідне політичне становище Українського балету спричинене поневолювачем. Тепер же годиться сказати і дещо прекрасного про вияв мистецтва цього ж Балету. Варто б тільки запитати: хто ж бо на світі має чи потрапить затанцювати краще, як не українці? Адже навіть найкраща сучасна танцівниця світу в клясичному танці Людмила Семеняка, а насправді Семеняк, це теж дочка українського народу. Воно безумовно не міняє справи, коли ворожі комісари, зовсім безпотрібно, тільки наперекір нам, додають ансамблеві декількох чужинців. Бож цей саме Український балет танцює не тільки дуже добре, він танцює безконкуренційно. Тому він і найкращий представник фолкльорного танцювального мистецтва цілого світу. Не можна зважати на те, що тут деякі американські газети, на поручення Кремля, пишуть часто „два" найкращі балети світу, де дочіпляють українському ансамблеві, реклямний і до-

(Закінчення на стор. 4)

Іванна Зельська

„ЦЕРКВА В РУЇНІ"

Після майже тріюмфальних концертів ансамблю „Лемковина" з Польщі по більших осередках скупчення українців у Канаді й Америці, на книжковому ринку появилася дуже цікава — цінна публікація „Церква в руїні", що знайомить нас із ліквідацією нашої Церкви на Лемківщині та зруйнуванням багатьох там церков, після насильного виселення лемків із їхніх прадідівських осель.

„Церква в руїні" — це люксусове видання, альбомного формату. Автором є Олег Володимир Іванусів. У чотирьох своїх поїздках по Лемківщині, разом зі своєю дружиною Боженою і обоїма своїми батьками з Едмонтону він зібрав цінний і пребагатий матеріял про існуючі й зруйновані українські церкви з 35-ох деканатів Перемиської епархії, що після Другої світової війни припала Польщі.

У 1987 році, матеріял, що його зібрав і опрацював інж. Іванусів, видало релігійне товариство українців католиків Канади св. Софія у Сант Кетеринс, як 56-ий том Наукового Товариства ім. Шевченка з ділянки Бібліотека Українознавства. Видання присвячено трьом важливим подіям: 1. Тисячоліття християнства в Україні, 2. П'ятсотліття Українського друкарства, 3. Сорокаліттю жорстокого виселення українського населення з його прадідних земель в 1945 - 1947 роках.

Текст видання поділено на три частини, що їх автор присвятив пам'яті своїх дідуня і бабуні по матері о. Василеві та Ізабелі Смолинським, дідові і бабуні по батькові о. Миколі та Марії Іванусевим, та тестям своїм проф. Евгенові та інж. Леонідові Вертипорохам. Обидва згадувані священики були довголітніми парохами Перемиської епархії. Світлини згаданих родин поміщені у виданні на початку кожної частини.

Слід зазначити, що всі тексти є і українською і англійською мовами, щоб неукраїнці й ті, що слабо знають українську мову, могли з видання користати. Приступне насвітлення історичних даних про українців у Галичині й історії Перемиської епархії зокрема, допоможе докладніше зазнайомитись і зрозуміти ввесь трагізм виселення лемків з їх вікових замешкань, та зруйнування їхніх святощів.

Свою працю і труд, вкладений у це видання, інж. Іванусів уважає своїм вкладом у святкуванні тисячоліття християнства в Україні.

Перша частина покриває колишню Лемківську Апостольську Адміністрацію, яка на домагання польського уряду у Ватикані в 1934 році була вилучена з Перемиської епархії, щоб легше було Польщі польонізувати її мешканців і то в періоді між обома світовими війнами. Зазіхаючи на українські землі, наші сусіди-поляки, здавна захоплені своєю місією перетягування українців на католицтво й опісля польонізувати їх.

В обидвох частинах на кольорових світлинах зображено 690 церков, але досі залишилося лиш 212, які переважно перебрали поляки римо-католики, та яких наслано на землі Лемківщини. Для українців, що залишилися на цій території дозволено мати церкви лиш православним (8) і 11/2/ для українців католиків. Деяку кількість уцілілих церков перемінено на різні склади магазини або музеї. 110 неіснуючих церков, що їх відтворив маляр Роман Раделицький є включене в це видання. Неймовірне блюзнірство, що доконувалось на очах усього культурного світу в XX столітті, треба нам усім добре запам'ятати та дещо запобігати, щоб подібне не трапилося вдруге. Залучена мапа допоможе віднайти на карті бажану місцевість, користуючись тримовним списком місцевостей і зазначенням, де шукати на залученій мапі.

Перед виселенням лемків у Перемиській епархії було 240 церков присвячених почитанню Богоматері. 72 — Покрова Богородиці, 48 — Успення Богородиці, 70 — Різдва Богородиці, та 50 — Богородичних інших, що є вимовним виразником Її почитання. Пречиста Діва Марія опікувалася лемками, та дарувала їм чудотворність у Богородичних іконах. А були вони в Кальварії Паславській, в селі Берест, у Верхраті, Равського деканату, в Ярославі над Сяном, в Белзі, Залісці,

(Закінчення на стор. 4)

Яр Климовський

У 35-ТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ВОЛОДИМИРА БЛАВАЦЬКОГО

Трудом сягав він огнекрилим за всі видимі небеса
І слово правда стало ділом і стала дійсністю краса

Максим Рильський

I.

Тридцять п'ять років тому, 8-го січня 1953 року покинув нас один із найбільших мистців української сцени славної пам'яті Володимир Блавацький на 52-му році життя.

Уже хлопчиною часто ввижалася йому сцена, а на ній якісь незвичні люди, якісь, здавалося йому, не такі, як ті, що його оточують. І природа там чомусь не така, як та, що її бачить щодня, навіть світло сонця чи місяця якесь інакше. Все те його манило, не давало спокою. Коли бував з батьками на театральних виставах, не без того, що в перервах забігав за куліси, щоб зблизька подивитися на ту ріку, що її бачив на сцені і ті береги й оті берези, що майже купалися в ріці, а головне, щоб глянути на тих людей, що вешталися по сцені.

Під осінь 1919 року Володимир Трач (його справжнє прізвище) заявляє своїм батькам, що він вирішив не продовжувати студій, він хоче бути актором. Не важко уявити собі реакцію його доволі заможних, консервативних поглядів батьків. Його батько був суддею в Коломиї (підніжжя Карпат). Не зважаючи на батьківські персвазії проти їхньої волі вступає до Театру Василя Коссака під прибраним прізвищем Блавацький. У той час, щоправда, це був найбільший український театр, у якому було 50 осіб, а серед них відомі — Осиповичева, Лопатинська, Рубчак, Сорока, Неделко, Барнич (музичний кер.) та інші. Згодом Блавацький переходить до театру Йосипа Стадника. У тому часі в Театрі Йосипа Стадника працював, як актор і режисер Олександер Загаров, який саме тоді ставив „Отелло" Шекспіра. Блавацький пильно стежить за вказівками Загарова, непересічного режисера й усе вислухане глибоко закарбовує в своїй пам'яті, про що по роках згадує: „Загаров умів захопити актора, викликати в ньому запал до праці, радість творчості. Загаров навчив знаходити все нові, свіжі краски на його творчій палітрі".

Роки після Першої світової війни не сприяли театрові під матеріяльним поглядом, часті девальвації гроша і його нестача приневолила Йосипа Стадника перейти на оперу, а ще більше на оперету, так, що суто драматичний репертуар відійшов на другий плян, у якому Блавацький мав більші можливості себе проявити. У тому часі Іван Когутяк мав доволі великий театр з добрим акторським складом, тільки не мав доброго режисера. В пошуках за ним, Когутяк анґажує молодого Блавацького на режисера свого театру. Коротко працює у Когутяка, хоч йому в режисерському ділі навіть дуже щастить. У цьому допоміжними йому були начитаність, ерудиція й особиста культура. Блавацький переходить до театру ім. І. Тобілевича з осідком у Станиславові (сьогодні Івано-Франківськ). Та він не задовольняється набутим знанням театральної професії, він сам ще прагне піднести свої кваліфікації. Саме в той час відкривається така нагода. Його анґажує Лесь Курбас до свого театру. Блавацький іде до найкращого драматичного театру в Україні. Правда, він не має думки залишитися в Україні, але в нього є велике бажання якнайбільше засвоїти від новатора українського театру. Після одного театрального сезону повертається до Театру ім. І. Тобілевича, в якому працює, як актор і черговий режисер.

У 1934 році після смерти Олеся Степового обіймає мистецьке керівництво „Заграви" і в цьому театрі на цьому становищі працює аж до злиття з Театром ім. І. Тобілевича в один репрезентативний Театр ім. І. Котляревського в 1938 році.

Початки в „Заграві" були дуже важкі. Їх у своїх спогадах Блавацький називає „крайньою нуждою", аж щойно вистава інсценізації „Батурин" Б. Лепкого — згадує — дозволила нам сяк-так стати на ноги. З глибокою повагою — продовжує — згадує просто геройську самопожертву моїх тодішніх співробітників, які охоплені одним почуванням не жаліли ні свого здоров'я, ні сил для однієї мети: мистецького росту театру".

У тридцятих роках у Галичині з трьох передових театрів — Йосипа Стадника, театр ім. І. Тобілевича, „Заграва" під поглядом драматичного репертуару була на першому місці. Кращі театри звичайно мають своїх драматургів. Так, як Микола Куліш творив для театру Леся Курбаса, так Григор Лужницький був драматургом „Заграви". З його драматичних творів, що йшли в „Заграві" згадуємо тільки „Камо грядеши" та „Голготу". Повторимо за Лужницьким, „що ніхто досі, відколи існує український театр, не вивів на українській сцені мук, смерти і воскресіння Христа. Перший в історії українського театру відважився це зробити Володимир Блавацький."

З інших спектаклів „Заграви" згадаємо ще „Тараса Бульбу" за Гоголем і „Землю" В. Стефаника, сценічний текст якої зладив Блавацький. І коли Стефаник прийшов подивитися на свою „Землю" в Коломиї, був нею незвичайно захоплений, а звернувшись до Блавацького, сказав: „Ви мене виводите в люди".

„Заграва" своїми виставами виховувала глядача, розвиваючи його естетичний смак, підносила його на вищий інтелектуальний і культурний рівень.

Після з'єднання двох передових театрів „Заграви" і Театру ім. І. Тобілевича під назвою Український З'єднаний Театр ім. І. Котляревського, в самих початках керівництво новоствореного театру було в руках Блавацького та Бенцаля. Після смерти Миколи Бенцаля керівництво обняв Володимир Блавацький. Це був великий театр, у його складі було 65 осіб з трьома адміністраторами, двох, що чергувалися — автор оцих рядків та Іван Волощук, Іван Менделюк, внутрішній адміністратор і мгр Роман Мусій, секретар (пізніше секретар Оперного Театру у Львові). Почато будувати новий репертуар акторськими силами з'єднаного театру, а вміжчасі йшли вистави навперемін одного й другого театрів. Публіка захоплювалась відновленою „Марусею Богуславкою". Головну ролю виконували за чергою Леся Кривіцька і Віра Левицька, дві в той час найкращі акторки. Виконання однієї різнилося від другої, як барвою голосу й інтонаційною скалею, так іншим підходом до деяких місць тексту. Щоправда режисер не працював з Кривіцькою, в неї роля була здавна готова. Кривіцька більше підкреслювала романтичну піднесеність, а Левицька сміливість, відвагу, здатність до героїзму. І так одним Кривіцька, іншим Левицька була більше до вподоби.

Закінчення буде.

ПРЕКРАСНИМ КОНЦЕРТОМ...
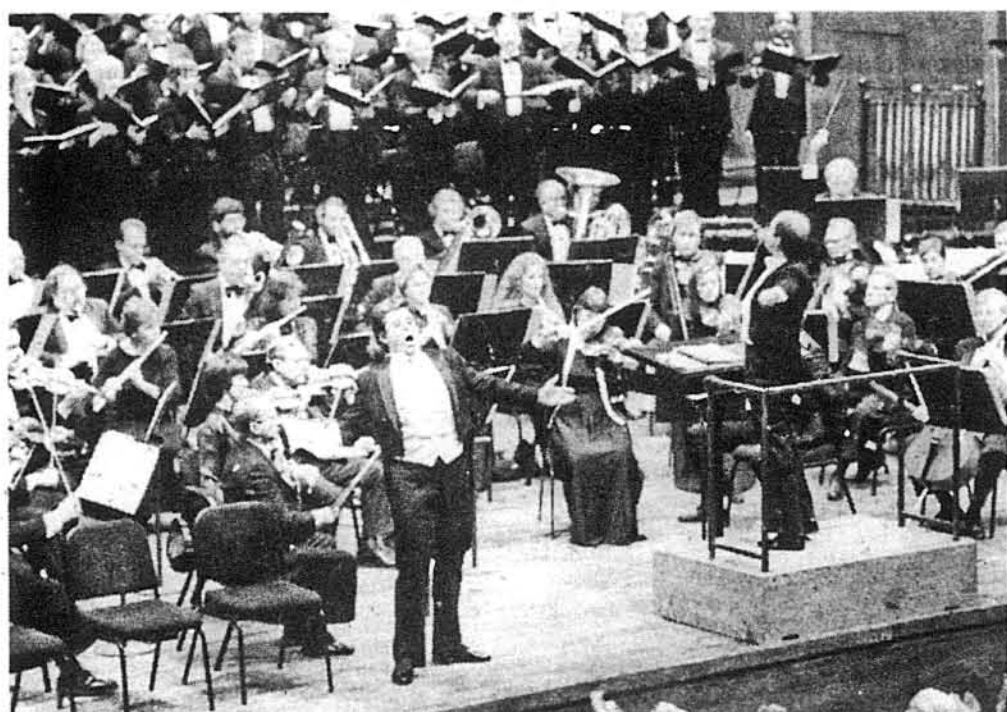
(Закінчення зі стор. 1)

Хор, оркестра, під батутою В. Нолла, і солісти (зліва) Дж. Круз-Ромо, М. Сенн, В. Полозов, А. Добрянський і П. Плішка виконують ораторію М. Кузана „Неофіти".

Солісти у „Неофітах".

Тенор В. Полозов виконує соло у незабутньому „Владико неба і землі".

„Коли доброї жаль, Боже, то дай злої, злої"... співає П. Плішка слова Т. Шевченка до музики М. Лисенка.

Повний емоцій ... диригент В. Нолл.

ної точки програми не хотіла ніяк затихнути після кінцевої молитви, підсилена ще й повстанням з місць.

На початку першої частини виступив із словом в англійській мові відомий телевізійний конферансьє Алекс Требек, який підкреслив своє українське походження і зі зворушенням говорив про українську спадщину і культуру та Тисячоліття Християнства в Україні.

Після перерви почули ми прем'єру ораторії „Неофіти", що її написав український сучасний композитор Мар'ян Кузан, що враз із дружиною приїхав на концерт з Парижу.

Ораторія, в якій брали участь усі солісти, серед яких головну ролю відограв рецитаціями і співом баритон Андрій Добрянський, зробила на публіку велике враження та віддала влучно глибину Шевченкової поеми.

Тому, не диво, що після закінчення могутньої ораторії публіка раз-по-разу викликувала композитора і виконавців, а особливо дириґента Вілліяма Нолла, що був душею цілого концерту та вложив в нього справді багато серця. Викликали також на сцену д-ра Зенона Матківського, голову Фундації ім. Мазепи, що була головним організатором цього репрезентативного концерту, та усім вручено китиці квітів.

Українська громада відходила домів в піднесеному настрої і здавалося немов усі хотіли б ще продовжити цей вечір. Але не лише українці мали такі почування, а також і ті не-українці, які були слухачами концерту. Їх частина, як також частина української публіки, що мала репрезентаційні місця, була запрошена на шампанське, в кулюарах концертової залі, де можна було обмінятися враженнями і натішитися такою гідною репрезентацією української музики. Там також завітали солісти та дириґент, яким слухачі складали сердечні побажання і подяки. Помітне було велике захоплення у дириґента українською музикою, яке уділилося також членам його хору та їхнім родинам в числі 175 осіб, що приїхали на концерт з Атланти. Усі вони незвичайно вдоволені, що мають нагоду цей вийнятковий концерт ще раз повторити в неділю, 28-го лютого в Атланті.

Вони не лише захопилися українською музикою, але й здобули знання про Україну і про 1000-річчя Християнства, яке напевно також впізнали неукраїнські учасники концерту із введення у програмку в англійській мові, яке також дало інформації про наше 1000-річчя.

Це величне і гідне започаткування на терені ЗСА великих святкувань 1000-річчя Хрищення України, яким українська спільнота вийшла на широкий форум буде напевно ще довго на устах учасників концерту і відбилося широким дуже прихильним відгуком на сторінках американської преси. Єдиним дисонансом того вечора була погроза підкиненої бомби, про що повідомлено адміністрацію концертової залі телефоном о год. 7.15 вечора. Негайні поліційні розшуки не показали нічого і концерт пройшов щасливо та успішно, без найменшого інциденту.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені: ROCKEFELLER CENTER, 630 5th Ave., Room 1803, New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375, (718) 459-0111

Український Вільний Університет в Мюнхені

приймає зголошення на

ПЕДАГОГІЧНІ КУРСИ (сесія „А")

що відбудуться

від 15-го липня до 5-го серпня 1988 р.

для вчителів і виховників організацій молоді з узглядненням методики навчання українознавчих предметів, практики в місцевих школах, садочку і відвідання таборів.

Зголошення враз із життєписом і 2 знимками слати до 15-го червня до: Ukrainische Freie Universität, Pienzenauerst. 15, 8 München 80, West Germany

Подання на стипендії приймає до 1-го червня: UFU Fundation, 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

у Канаді: UFU Foundation, 209 Scotia St., Winnipeg, Man. R2W 3Y2, Canada

На спільну акредитовану участь у ювілейних святкуваннях в Римі від 7-го до 12-го липня та подорож через Венецію до Мюнхену зголошення до 1-го квітня приймає Alexandra Tkacz, PH.D., 84 Midland Blvd., Maplewood, N.J.

У видавництві „СВОБОДА" появилася давно очікувана, найбільш ходова і найбільш читабельна книжка

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА

КАЛИНОВИЙ МІСТ

збірка споминів — розповідей із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 pp.

Мистецьке оформлення Зеновія Онишкевича

220 стор., ціна $12.00, порто $1.00

Мешканці стейту Ню Джерзі ... 6% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

В посмертнім оголошенні з дня 11-го лютого 1988 р. помилково надруковано Надія Заваликут, а правильне ім'я є

бл. п. Марія Заваликут.

Адміністрація

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

Антона Лазірка

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 13-го березня 1988 року о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

НАТАЛІЯ — дружина
НАТАЛКА — дочка
ОЛЕГ — син дружиною ГАНУСЕЮ
і Родина

Українське Академічне Козацтво „ЗАПОРОЖЕ" в ЗСА

з глибоким жалем повідомляє своїх Членів та Українське Громадянство, що дня 1-го лютого 1988 р. в St. Petersburg, Florida, по довшій і важкій недузі, відійшов у Вічність ч. БАТЬКО

бл. п.

Олександер Омельський

нар. 2-го липня 1906 р. в Чункові на Буковині, член Старшини нашого Козацтва, по професії піяніст, композитор, дириґент та вчитель музики, член Центрального Об'єднання Буковинців Українців в ЗСА та різних професійних організацій.

ПОХОРОН відбувся 4-го лютого 1988 р. в похоронному заведенні Robert D. Easters, 57-30 15th Ave., South St. Petersburg, Florida, а Тлінні Останки Покійного були перевезені на місцевий цвинтар.

FIDUCIT!

Горем прибитій Дружині Евгенії та всій ближчій і дальшій Родині Покійного в Україні і ЗСА висловлюємо цією дорогою наше найглибше співчуття.

СТАРШИНА

Ділимося з Рідними, Приятелями, Знайомими і Українською Громадою сумною вісткою, що дня 2-го лютого 1988 р. відійшла у Вічність в Лос Анджелес, Каліфорнія

бл. п.

Анна з Живачевських Ольшанська

нар. 30-го вересня 1911 р. в Ню Йорку, вдова по сл. п. Теофілеві Ольшанському, кол. боєвикові УВО, виконавцеві атентату на президента Польщі Война... та кол. членові ОУН, який помер 21-го серпня 1987 р. в Лос Анджелесі, проживши 82 роки.

Приватний похорон Покійної відбудеться в суботу, 20 лютого, а Заупокійне Богослуження відбудеться в неділю, 21-го лютого ц. р. о год. 4-ій по пол. в церкві св. Тройці (Holy Trinity Church), 650 N. Berendo St., Лос Анджелес.

У смутку залишені:
ТЕОФІЛЬ і СТЕФАН ОЛЬШАНСЬКИЙ — сини
ЄЛИСАВЕТА КАВАЯНІ і
СОФІЯ МУЛЕР — дочки з родинами,
внуки Покійної
МИХАЙЛО ОЛЬШАНСЬКИЙ — шваґер
та ближча і дальша Родина в ЗСА і Україні

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ ЗАКІНЧЕННЯ ЗЕМНОГО ЖИТТЯ
та перехід її душі в світлі тіні наших предків
тата Оря і мами Пелі
нашої Дорогої
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУШКИ

Анастасії Малієнко

згадуємо її з сумом і жалем.

Нехай душа її завжди вітає поміж нами.

Чоловік — проф. В. ДОБРОЛЮБ
Доня — МАР'ЯНА
Внучка — МАЯ

Лютий, 8-го 10 988-го Українського Національного Року
Ню Йорк, США

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що дня 12-го лютого 1988 р. упокоїлася у Бозі

наша Дорога
ДРУЖИНА і СЕСТРА

бл. п.

СОФІЯ ГАВРИЛЮК

з дому КУШНІРЧУК

нар. 30-го вересня 1915 р. в селі Острівець, пов. Коломия, Україна.

ПАНАХИДА була відправлена 15-го лютого 1988 р. о год. 7.30 веч. у похоронному заведенні Yonkers Funeral Home, Yonkers, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 16-го лютого 1988 р., о год. 9.30 ранку з церкви св. Михаїла на український католицький цвинтар св. Духа, Hamptonburg, N.Y.

Про молитви Покійної просять горем прибиті:
муж — СТЕФАН
брат — МИХАЙЛО з родиною
та дальша Родина в Україні

З глибоким жалем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 4-го лютого 1988 р. по короткій недузі відійшов у Вічність, засомтрений Найсвятішими Тайнами мій Найдорожчий МУЖ

бл. п.

ВАСИЛЬ ЄРЕҐА

народжений 20-го лютого 1915 р. на Бойківщині, Україна.

ПАРАСТАС відправився у п'ятницю, 5-го лютого, о год. 5-ій веч. у похоронному заведенні Grey Funeral Home, Port Jervis, N.Y.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулись дня 6-го лютого 1988 р. в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й., а відтак на цвинтар св. Духа у Гемптонбурґу, Н. Й.

Покійний залишив у великому горю:
дружину — НАТАЛКУ з РУДИХ
та близьку родину:
РОМАН РУДИЙ з родиною, Англія
МИХАЙЛИНА РУДА, Львів
ред. ВАСИЛЬ СОЛОНИНКА, Канада
сестра — ХРИСТЯ САБАТ з мужем ЯРОМ та дітьми МАРКОМ, ПЕТРОМ, МОТРУСЕЮ, Канада
сестра — КАЛИНА БАТЛЄР з мужем ДАК та синами ЯРЕМОЮ, МИКОЛОЮ, Канада
сестрінок — ОРЕСТ СОЛОНИНКА, Канада
кузинка — ОСИПА ПРИЙМА з синами та внуками

ВИСТУПАЮЧИ НА ТЕГРАНСЬКОМУ радіо, міністер ісламської культури Ірану Мохаммад Катамі вимагав, щоб Савдійська Арабія не чинила перешкод тисячам іранських паломників, які мають намір відвідати у червні цього року мусулманські святі місця у Мецці. „Якщо наперекір волі Аллаха це станеться, — додав Катамі, — савдійський режим очікують чорні дні. Як і минулими роками, ми пішлемо у Мекку наших паломників і надіємось на їх віру і ентузіязм". Виступаючи минулого тижня, міністер внутрішніх справ Савдійської Арабії принц Абдул Азіз заявив, що іранцям не дозволять творити непорядки, подібні минулорічним, які, як відомо, привели до смерти понад 400 осіб.

„Церква..."

(Закінчення зі стор. 2)

Лежайського деканату. Доля чудотворної ікони Богоматері з 1621 р. у Лежайську — невідома. Копію чудотворної ікони зі Залісся відтворили два мистці Ю. Волянюк і Л. Грицай для Митрополита Максима Германюка. Ці ж мистці відтворили з Ярослава над Сяном чудотворну ікону Богоматері „Милосердя двері", що тепер знаходиться в Українському Католицькому Університеті ім. Папи Климента в Римі. Цінні та пребагаті відомості про події і людей подані при всіх кольорових світлинах. З вдячністю приймаємо труд і посвяту осіб, які допомагали інж. Іванусеві видати цю неоцінену пам'ятку церковного будівництва Лемківщини.

В часі знайомства з цим виданням, що є на 350 сторінках, мене ввесь час хвилювали рисунки хрестів з різних церков Лемківщини, на яких в долішній насаді був півмісяць. Щойно опісля я довідалася, що на Лемківщині в той спосіб зазначувано приналежність церкви до східнього обряду. Наш український хрест є однораменний, а Владичий є двораменний. Про вигляд українського хреста наша ієрархія давно винесла постанову і її треба всім нам придержуватися.

На Лемківщині траплялися двораменні хрести зі скісною поперечкою, що доказує, що частина населення була москвофільської орієнтації, або була т. зв. православна, щоб відчепитися від зазіхань і переслідувань поляків. Хрести на існуючих і збурених святинях часто були декоровані додатковими прикрасами.

Повище видання коштовне (65 дол.), а рівночасно мінімальне, не тому, що світлини прецизно виконані в Гонк-Конгу, а тому, що на вміщений безцінний матеріял — властиво немає ціни. Книжка „Церква в руїні" вже є в продажі й її треба дарувати також і неукраїнцям.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ"
в Ню Йорку
SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 Telephone: (212) 473-7310

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ
„САМОПОМІЧ"
в Ню Йорку
відбудуться
в неділю, 20-го березня 1988 року
у великій залі Академії св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
при 215 Схід 6-та вул.
Початок точно о год. 2:30 по пол.

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття Зборів
2. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів
3. Звіт Управи
4. Звіт Скарбника
5. Звіт Кредитового Комітету
6. Звіт Контрольної Комісії
7. Обговорення Звітів
8. Вибір трьох членів Управи
9. Різне
10. Закриття Зборів

Управненими до голосування є тільки члени. Доказом членства є ощадностева книжечка, яку треба мати зі собою.

У випадках спільного конта — тільки перша особа є управнена до голосу.

ДИРЕКЦІЯ

MILLENNIUM TOURS
988-1988
MILLENNIUM CELEBRATIONS

KOBASNIUK · NEW YORK
SCOPE · NEWARK
DUNWOODIE · YONKERS

ЗАПРОШЕННЯ
Маємо честь запросити Вас на наші
ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ
які приготовляють Боснійський і Славонський деканати
в Прнявор, Югославія дня 17-го липня 1988 року

ПРОГРАМА:
10.00 год. — Підготовка до процесії
10:30 год. — Посвячення новозбудованого Центру та АРХІЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА (співає хор парохії Пресвятої Діви Марії з Филадельфії, ЗСА)
13:00-16:00 год. — Обідова перерва
16.00 год. — КОНЦЕРТ
Хор Сестер — релігійні пісні • Хор із ЗСА — веселі народні пісні • Парохія Баня Люка — дует народні пісні • Парохія Прнявор — дуети пісень • Діти з деканатів — гагілки, пісні, танці • Сестри Василіянки з дівчатами виводять „Символіку" 10-ти століть історії Української Церкви
19:00 год. — ЗАБАВА. Вечерниці з оркестрою і танцями
(Смачний буфет: вареники, голубці, баранина, печеня та вино і пиво)
о. Петро Овад, декан (парох Прнявора)

ПОЄДНАЙТЕ ТИСЯЧОЛІТНІ СВЯТКУВАННЯ В РИМІ З ПРАВДИВИМ УКРАЇНСЬКИМ ПРАЗНИКОМ НА СЕЛІ В ПРНЯВОРІ.

3 ROME/YUGOSLAVIA		ROME	JUL 08-14
JUL 7-22		(Pompeii/Capri/Tivoli)	
16 DAYS		OPATIJA (Resort)	JUL 14-21
		ZAGREB	JUL 21-22
First	$2,250.00	PRNJAVOR CELEBRATIONS — addtl $75.00 (optional overnight exc., incl. PLETVICE)	
13 ADRIATICA		ROME	JUL 08-13
JUL 7-25		(Capri/Pompeii/Tivoli)	
19 DAYS		DUBROVNIK	JUL 14-16
		(Medjygorje/Mostar)	
Tourist	$2,475.00	BANJA LUCA (Prnjavor)	JUL 16-19
First	2,750.00	(Pletvice Lakes)	
		LJUBLJANA	JUL 19-21
		VIENNA	JUL 21-25

KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue
New York, New York 10003
(212) 254-8779
COLLECT CALLS ACCEPTED

SCOPE TRAVEL INC.
845 Sanford Avenue
Newark, New Jersey 07106
(201) 371-4004
TOLL FREE: 1-800-242-7267

DUNWOODIE TRAVEL BUREAU
771-A Yonkers Avenue
Yonkers, New York 10704
(914) 969-4200
COLLECT CALLS ACCEPTED

Please complete and return this coupon to any of the above Agencies for a 20 page color brochure:
Name/s: ______
Address: ______ Street ______ City ______ State
Zip Code ______ Area Code ______ Tel. No. ______

Загальні збори хору „Боян"

У неділю, 17-го січня ц.р., у Дітройті відбулися загальні збори хору „Боян" при церкві св. Івана Хрестителя, диригентом якого є проф. Кирило Цепенда. Збори відкрив уступаючий голова хору Михайло Калинич, вітаючи присутніх членів, а особливо присутніх на зборах отця пароха Йосифа Шарого та диригента хору. В короткому слові отець парох дякував хористам, що своїми церковними піснями вони звеличують наш обряд, красу якого всі чужинці подивляють, і побажав щасливо відбути збори.

Колядою „Бог предвічний" започатковано загальні збори, якими провадили президія у складі: Лідія Югас — голова і Надія Терлецька — секретар. У звітовому році управа приготовила свячене, новорічний обід та спеціяльне прийняття членкині хору Нусі Калинич, яка закінчила медичні студії і відбуває практику у шпиталі Кензас Сиrі. Нуся є членом 292-го Відділу УНСоюзу. Хор брав активну участь у збірному хорі міста Дітройті, який був зорганізовано для спеціяльного Молебня, присвяченого 1000-літньому ювілею християнства в Україні. Диригентом цього збірного хору був наш диригент професор Кирило Цепенда. Молебень відбувся в липні минулого року на церковній оселі св. Йосафата біля містечка Понтіяк. В ньому взяв участь наш Владика Інокентій Лотоцький з Чикаго.

Після звітів уступаючої управи, контрольної комісії та дискусій над звітами уділено абсолюторію і вибрано нову управу в складі: Михайло Калинич — голова, Павло Павлик — заступник голови, Надія Терлецька — секретар, Ксеня Федарк — фінансовий референт, Соня Карпюк — організаційний референт, Марія Кузьо — господарський референт та члени Марія Ґльомб і Марія Масляк. Контрольна комісія: Зірка Калинич, Єва Смолій і Степан Назарек.

Многоліттвієм і новорічним обідом закінчено загальні збори.

Михайло Калинич

П. Чумак...

(Закінчення зі стор. 1)

проти жидів, як і українців. На думку П. Чумака, совєтські власті є зацікавлені у тому процесі, щоб ним розколоти відносини поміж жидами і українцями, і тут знову зацитував І. Дзюбу, який уважав, що ці два народи повинні спільно боротися. Він підкреслив, що совєтські власті ведуть боротьбу проти звичайних людей, бо вони знають, що фальшиві докази ніколи не витримали б, коли б йшлося про провідні одиниці, які мали б такі спроможності оборони, яких ніколи не мав І. Дем'янюк. Це можна було завважити добре на випадку оскаржень проти Франка Валюся, якого були б напевно засудили, якщо б він не знайшов чесних свідків-німців.

На кінець П. Чумак пригадав, що Шифрін звернув увагу, як треба бути обережним щодо прилог, які суд дістав з СССР, тому що вони можуть бути провокацією. Тієї думки є також П. Чумак. Він завважив, що не відомо чи за яких 10 або менше років не продістанеться із СССР на Захід якийсь урядовець КҐБ, що „вибере волю", і не розповість правду про фальшування доказів проти І. Дем'янюка.

В тому місці суддя Д. Лєвін запротестував проти промови і аргументів оборони, уважаючи, що він робить таким припущенням натиск на суддів і хоче, щоб суд працював під впливом страху, а не з холодною об'єктивністю, і слова П. Чумака залишили поганий посмак погрози.

Але П. Чумак в дальшій аргументації старався доказати, що попри усі наявні докази, що існують, є також невидна частину суду, а це саме КҐБ і в загалвному СССР, які стараються оскаржити І. Дем'янюка. Це на його думку „теорія конспірації". Він має на думці справу виказки, яка прийшла із СССР. Суд прийняв цю виказку, як доказ вини оскарженого помимо того, що крім виказки із СССР не представлено ніякого свідка, ані іншого доказу, що цей документ є справжній, або що І. Дем'янюк справді винуватий. Немає теж ні одного свідка, щоб признав що І. Дем'янюк був у Собіборі і навіть прокуратура не придбала свідків, які б це підтвердили, мабуть тому, що це доказувало б, що він не був у Треблінці. На такій основі не можна твердити, що підсудний був Іваном зі Собібору і рівночасно Іваном з Треблінки. Якраз ця виказка із СССР є найкращим доказом, що прокуратура оскаржує неправильну людину.

П. Чумак висунув також можливість, що в архівах, СССР існують докази, якими можна б боронити підсудного, тому цих архівів ніхто не міг бачити. Це саме сталося з архівами в Польщі, яких не показали оборонцям, що лише могли завважити, що ім'я І. Дем'янюка не появляється ніде на списках Головної комісії прослідження нацистських злочинів.

Подібна історія сталася із німецькими архівами в Берліні, які також не були доступні для оборони. Тому на цій підставі, що оборона не могла усіх тих архівів переглянути, а право підсудного є боронити себе усіми засобами, він просить про звільнення підсудного.

Далі П. Чумак вказав також на несправедливість прокуратури, яка мала доступ до зізнань Еліягу Розенберга з 1945 року, в яких він сказав, що Івана вбили, але їх не подала. Коли оборона мала б цей документ на початку процесу, то допитування свідків було б зовсім інакше. Але оборонцям дозволено розглядати це аж тепер і тільки одну точку із зізнань Розенберга, хоча відомо, що ці зізнання списані на 69-ох сторінках. На думку П. Чумака прокуратура повинна була також покликати цих 22 свідків, які мало ОСІ і приготовити для кожного свідка „досіє" і це належало до обов'язків прокуратури, а не оборони. На процесі прокуратура має обов'язок подавати не лише свідків, що оскаржують підсудного, але й оправдуючих його, а того не зроблено. Він стверджує, що обороні не дано доступу до прилог, які могли б допомогти ще й сьогодні, але ОСІ таких документів не хоче видати. З тих фактів ясно як важко виконати обов'язок, що лежить на оборонцях і тому П. Чумак просить суддів, щоб взяли до уваги ці недоліки прокуратури.

Це саме насунуло адвокатові П. Чумакові порівняння із процесом Дрейфуса, що й викликало найбільш драматичну частину в дні оборони І. Дем'янюка адвокатом П. Чумаком.

Наступного дня підсумки мав закінчити П. Чумак, а тоді процес буде перерваний аж до проголошення вироку. Як довго це займе — невідомо.

ДВІ СИСТЕМИ, ПРИЗНАЧЕНІ ДЛЯ допомоги астронавтам для втечі із нездатної ракети, в наступних тижнях переходитимуть посилену перевірку, щоб узгіднити чи включити їх у міжпростірні полети, які заплянованo відновити літом цього року. Члени Крайового управління аеронавтики і прослідження простору заявили в Конгресі, що отвір з джетовим виштовхом був вже випробуваний і повинен бути включеним у міжпростірний корабель „Дісковері", що його заплянованo випустити в простір 4-го серпня ц.р.

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — 89-ий Відділ Союзу Українок Америки в Кергонксоні влаштовує товариський вечір в суботу, 20-го лютого ц.р., в залі церкви Пресвятої Трійці, о год. 5-ій вечором. В програмі смачна перекуска і несподіванки.

ПОПИС УЧНІВ УМІ

Нюарк, Н. Дж. — Тут в п'ятницю 19-го лютого ц.р. о год. 7-ій вечора Український Музичний Інститут влаштовує піврічний виступ учнів нижчих і середніх курсів, кляси фортепіяно Д. Каранович, Т. Богданської і Л. Крупи. Виступ відбудеться в залі Українського Народного Дому, при 140 Проспект авеню у Ірвінґтоні, Н. Дж.

„Скачи враже,..."

(Закінчення зі стор. 2)

сить плиткий балет Мойсеєва з Москви.

Хоч українське ім'я головно серед наших недругів, не стоїть тепер дуже високо, не зважаючи на це американська преса відгукнулась на танцювальне мистецтво Українського балету — ентузіястично. Підбором танцюристів і своїми досягненнями Балет представляється тепер навіть краще, як за часів Вірського. Передусім тепер тут усі молоді, тоді коли попередньо танцювали в Балеті і підстаркуваті; це були повоєнні часи. Самий Вантух, як хореограф, виполірував дещо, удосконалив і вивершив танці Вірського („Повзунець", „Ой під вишнею", „Чумацькі радощі"). Комунізм банкрутує то і немає уже в програмі таких нісенітниць, як „Комсомольська полька", „Колгоспне весілля" тощо. Прецизія хореографічної лексики — це гордість Балету. Розташування, скупчення і розсипки гуртів залишаються незабутніми. Танцюристи віддаються виведенні всіх тематичних нюансів із найбільшою повнотою щирости та справжньої пристрасти. Тому і не дивно, що вони вповні оволодівають почуваннями глядачів. Одчайдушні стрибки, піруети, різноманітні присядки, колovороти, дівочі дрібушки, захоплювали публіку, яка потверджувала це дуже частими вибухами оплесків. Короною народного українського танцю є і залишиться мабуть, „Гопак". Однак „Карпати" (не зовсім всеохоплюючий заголовок) ця танцювальна сюїта з рідних гір, своїм розквітом строїв, особливо чудових дрібушок та складних танцювальних фігур, стоїть майже на рівні з „Гопаком". Це саме новий, хвацький танець у репертуарі Балету хореографії Вантуха.

Оплески і вигуки „браво", головно, на закінчення програми, були сповнені захоплення і довжелезні. Дехто з жіноцтва попадав просто в істерію. На прем'єрі і керівник Вантух виринув між рядами танцюристів, відклонюючись публіці.

Української публіки на виступах Балету було обмаль; менше навіть, як попередніх разів. На серці бо всім тяжить і далі катастрофа Чорнобиля, переслідування свідомих українців, примари 1932-33 років та пустомельство гласности. Багато не пішло на концерт просто з патріотичного мотиву, щоб не попирати російського большевизму фінансово. Бож і ціни були бродвейські, 42 дол. — це не жарти. Є і такі любителі танцю, що кажуть: „Піду подивитись на той Балет тоді, коли зі сцени прогомонить не „Ми з України", а „Ми-українці".

THE PERFECT GIFT
GOLD TRIDENT JEWELRY
from
EMBLEMS OF THE WORLD
P.O. Box 2224 Ventnor, N.J. 08406
Send for free brochure Call Toll Free 1-800-872-3600

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

HELP WANTED
ШУКАЮ ЖІНКУ
до легкої домашньої праці, 5 днів в тижні. Лише родом з Коломиї. Моя адреса:
ANTON SENIUK
96 Hughes Hill Rd.
Shoey, Penn. 19555

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 28-го ЛЮТОГО 1988 р.

Філядельфія, Па. 34-ті річні загальні збори Т-ва ім. Л. Мишуги 153 Відд. о год. 10:30 ранку в приміщенні УОКЦентру, 700 Сідер Рд. в Абінґтоні, Па. На порядку нарад: відкриття і прийняття порядку нарад, вибір президії З. Зборів, відчитання і прийняття протоколу З. З., звіти Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, уділення абсолюторії Управі, вибір нової Управи, внески і побажання, закриття. Після Зборів відбудеться традиційна гутірка з перекускою. Під час Зборів члени можуть вирівняти свої вкладки. Проситься членів Відділу прибути на Збори. — І. Скіра, гол., Ю. Данилів, секр., Ю. Стефанишин, касир.

НЕДІЛЯ, 6-го БЕРЕЗНЯ 1988 р.

Чикаґо, Ілл. Річні збори Т-ва свв. Петра і Павла 220-го Відд. о год. 2:30 по пол. в церковній залі Непорочного Зачаття при 4952 S. Paulina St., Chicago, Ill. Приявність членів обов'язкова. — Ґеновефа М. Блідий, секр.

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1988 р.

Омага, Небраска. Річні загальні збори Т-ва „Карпати" 356 Відд. о год. 11:30 ранку в приміщенні церковної домівки. Проситься всіх членів прибути на ці збори, вислухати звітів Управи та вибрати Управу на 1988 р. — Управа.

• FUNERAL DIRECTORS •

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВМОНТОВУЄМО НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТИ
ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Ню Йорку, включаючи цвинтарі: св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й., св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., Пайн Буш в Кергонксоні та Глен Спей, Н. Й.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.
За двомовним представником слід телефонувати:
IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684
BOHDAN REKSHYNSKYJ
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523